

Sygn. akt VIII GC 1693/23 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Sylwia Roszak

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Zasowska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2023 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko A. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 122,86 zł (siedem tysięcy sto dwadzieścia dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 lipca 2023 do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 1693/23 upr.

UZASADNIENIE

Powód P. M., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w B. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. P., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w B. kwoty 7.122,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 lipca 2023 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 311,52 zł stanowiącej równowartość kwoty 70 euro.

Powód domagał się również orzeczenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę nr (...), której przedmiotem była usługa doradcza w zakresie opracowania projektu wzorniczego dla nowego produktu tj. innowacyjnego (...) dedykowanego osobom niepełnosprawnym. W dniu 29 czerwca 2023 r. strony zawarły ugodę w sprawie rozwiązania ww. umowy. Zgodnie z jej treścią powód zobowiązany był do skorygowania faktury VAT nr (...), natomiast pozwana do zapłaty należności w kwocie 7.122,86 zł. Powód wystawił stosowną fakturę VAT i doręczył ją stronie pozwanej, jednakże pozwana do chwili obecnej nie uregulowała należności. Pozwaną wezwano do zapłaty, ale bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 września 2023 r., sygn. akt VIII GNc 3287/23 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła orzeczenie w całości, wnosząc o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W ocenie pozwanej żądanie pozwu jest nieudowodnione co do zasady, jak i wysokości. Pozwana przyznała, że strony zawarły umowę nr (...) w ramach projektu unijnego, a następnie również ugode. Powód jako zleceniobiorca miał wykonać na rzecz pozwanej usługę doradczą w zakresie opracowania projektu wzorniczego dla (...). Zamówienie podzielone było na dwa etapy, powód nie wywiązał się już z pierwszej części. Strony postanowiły podpisać porozumienia polegające na zakończeniu łączącej ich umowy. W ramach zawartej ugody powód zobowiązany był skorygować w terminie 5 dni roboczych fakturę VAT nr (...) zgodnie z wymaganiami PARP. Powód nie zmienił ww. faktury nie podając powodu. W konsekwencji pozwana nie otrzymała z PARP środków na wskazany wyżej dokument księgowy. W związku z powyższym odmówiła zapłaty za fakturę będącą przedmiotem niniejszego postępowania.

W piśmie przygotowawczym z dnia 28 listopada 2023 r. powód podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie. Powód wskazał, że korekta nie dotyczyła faktury VAT, stanowiącej dowód księgowy na okoliczności sprzedaży i wydania: okien, drzwiczek serwisowych i obrotnic do auta, a faktury wystawionej 7 miesięcy wcześniej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego postępowania są przedsiębiorcami.

Dowód: wydruk CEIDG – k. 10-11v, wydruk CEIDG – k. 22-23.

W dniu 28 lutego 2022 r. w B. strony zawarły Umowę Nr (...), której przedmiotem była usługa doradcza w zakresie opracowania projektu wzorniczego dla nowego produktu tj. innowacyjnego (...) dedykowanego osobom na wózkach inwalidzkich i poruszających się o kulach.

Okoliczności bezsporne, nadto **dowód:** umowa nr (...) – k. 12-14.

W dniu 29 czerwca 2023 r. strony zawarły ugode w sprawie rozwiązania powyższej umowy z uwagi na nieporozumienia i utratę zaufania. Strony uzgodniły m.in., że zleceniobiorca (powód P. M.) w terminie 5 dni roboczych od dnia podpisania ugody skoryguje fakturę VAT nr (...) zgodnie z wymaganiami PARP z pisma z dnia 19 kwietnia 2023 r. (pkt 1). Ponadto strony uzgodniły, że zleceniobiorca w dniu zawarcia ugody wyda zleceniodawcy (pozwanej A. P.) obrotnice oraz drzwiczki serwisowe – szczegółowo opisane w fakturze VAT pro forma nr (...) z dnia 4 kwietnia 2023 r., a zleceniodawca pokwituje odbiór i zapłaci należność w kwocie 7.122,86 zł w terminie 7 dni od dnia zawarcia ugody na podstawie faktury VAT, która zostanie wysłana na e-mail zleceniodawcy w terminie 3 dni od dnia zawarcia ugody. Wszelkie zmiany ugody miały być zawarte na piśmie pod rygorem nieważności (pkt 7).

Dowód: ugoda w sprawie rozwiązania umowy nr (...) za porozumieniem stron z dnia 29.06.2023 r. – k. 16-16v .

Pozwana otrzymała wyżej wymieniony towar i nie zgłaszała zastrzeżeń. W związku z powyższym w dniu 30 czerwca 2023 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.122,86 zł tytułem sprzedaży okien, drzwiczek serwisowych i obrotnic auta. Termin zapłaty faktury upływał w dniu 7 lipca 2023 r.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 17 akt, zeznania świadka R. P. – protokół rozprawy z dnia 14.12.2023 r. e-protokół na płycie CD – k. 121 akt, zeznania powoda- e-protokół na płycie CD – k. 121 akt, zeznania pozwanej - e-protokół na płycie CD – k. 121 akt.

Pozwana nie zaksięgowała faktury numer (...).

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 17 akt, rejestr zakupów i podatkowa księga przychodów i rozchodów – k. 76 -117 akt, zeznania świadka R. P. – protokół rozprawy z dnia 14.12.2023 r. e-protokół na płycie CD – k. 121 akt, zeznania pozwanej - e-protokół na płycie CD – k. 121 akt.

Pismem z dnia 13 lipca 2023 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 7.122,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 lipca 2023 r. do dnia zapłaty – w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od daty otrzymania pisma.

Jednocześnie pozwaną wezwano do zapłaty we wskazanym terminie równowartości kwoty 70 euro, przeliczonej na PLN według średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 13.07.2023 r. – k. 19-20, wiadomość e-mail z dnia 13.07.2023 r. – k. 21 akt.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową, których autentyczność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości.

Podkreślić należy, że przy ocenie dowodów Sąd kierował się art. 233 k.p.c., wedle którego ocenia on wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Powyższy stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości, a także w oparciu o zeznania świadka R. P. i stron.

W ocenie Sądu zeznania zarówno świadka R. P. i stron, w zakresie w jakim były przydatne do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy były wiarygodne, gdyż korelowały ze sobą oraz pozostałym materiałem dowodowym. Warto zaznaczyć, iż w przeważającej części zeznania świadka i stron nie miały znaczenia dla niniejszej sprawy z uwagi na treść umowy. Przede wszystkim dotyczy to obowiązku wynikającego z punktu 1 umowy w zakresie skorygowania faktury, gdyż w żaden sposób obowiązek ten nie był warunkiem zapłaty należności dochodzonej w niniejszej sprawie, o czym poniżej.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zważyć należy, iż w głównej mierze stan faktyczny był bezsporny. Pozwana nie kwestionowała ani faktu zawarcia umowy, ani faktu nieregulowania zobowiązania wbrew zawartej umowie. Twierdziła jedynie, że powód zobowiązany był skorygować w terminie 5 dni roboczych fakturę VAT nr (...) zgodnie z wymaganiami (...), czego nie wykonał. W konsekwencji pozwana nie otrzymała (...) środków na wskazany wyżej dokument księgowy.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy zawartej przez strony w dniu 29 czerwca 2023 r. w celu rozwiązania umowy nr (...) z dnia 28 lutego 2022 r. z powodu zaistniałych nieporozumień między stronami oraz utratę zaufania.

Zgodnie z art. 917 k.c. przez umowę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Do przedmiotowo istotnych elementów umowy umowy należy po pierwsze wskazanie stosunku prawnego między stronami, którego umowa dotyczy (jako że jest ona zaliczana do kategorii umów następczych, tj. mających za przedmiot ingerencję w treść stosunku prawnego już istniejącego), a po drugie - określenie wzajemnych świadczeń stron umowy, określanych mianem ustępstw. Nieodzownym elementem konstrukcyjnym umowy jest również cel jej zawarcia, którym powinno być wyjaśnienie niepewności co do roszczeń wynikających z przedmiotowego stosunku prawnego łączącego strony, zapewnienie ich wykonania albo uchylenie istniejącego lub potencjalnego sporu w tym zakresie. Strony uzgodniły, że powód w dniu zawarcia umowy wyda pozwanej obrotnicę oraz drzwiczki serwisowe – szczegółowo opisane w fakturze VAT pro forma nr (...) z dnia 4 kwietnia 2023 r., a pozwana pokwituje odbiór i zapłaci należność w kwocie 7.122,86 zł w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy na podstawie faktury VAT, która zostanie wysłana na e-mail zleceniodawcy w terminie 3 dni od dnia zawarcia umowy.

Jak ustalił Sąd w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, w tym także na podstawie zeznań pozwanej A. P., towar opisany w fakturze nr (...) (wcześniej opisany w fakturze pro forma nr (...)) został pozwanej wydany. Nie zgłaszała do niego żadnych zastrzeżeń, ani także go nie zwróciła. Pozwana natomiast wbrew zobowiązaniu wynikającemu z punktu 3 umowy nie uiszczyła na rzecz powoda kwoty 7.122,86 zł wskazując, że powód nie wykonał zobowiązania albowiem niewłaściwie skorygował fakturę nr (...). Jednakże, w ocenie Sądu jest to zupełnie irrelevantne i bez znaczenia dla obowiązku zapłaty. Przede wszystkim należności, których powód dochodził w niniejszej sprawie objęte były inną fakturą, niż ta która miała zostać skorygowana. Poza tym strony nie uzgodniły, iż termin zapłaty kwoty 7122,86 zł jest uzależniony od przedłożenia pozwanej prawidłowo skorygowanej faktury. Warto także dodać, iż pozwana, wbrew art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie przedstawiła dowodu, iż Polska Agencja Rozwoju i Przedsiębiorczości (PARP) zakwestionował skorygowaną fakturę numer (...) i co dokładnie miało być w jej treści. Jak wskazano jednakże powyżej, ta okoliczność nie miała jednak znaczenia dla obowiązku zapłaty, gdyż obowiązki z pkt 1 umowy i 3 umowy nie były ze sobą w żaden sposób skorelowane.

Warto także dodać, że zgodnie z art. 76 k.c. Jeżeli strony zastrzegły w umowie, że określona czynność prawna między nimi ma być dokonana w szczególnej formie, czynność ta dochodzi do skutku tylko przy zachowaniu zastrzeżonej formy. Jednakże gdy strony zastrzegły dokonanie czynności w formie pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej, nie określając skutków niezachowania tej formy, w razie wątpliwości poczytuje się, że była ona zastrzeżona wyłącznie dla celów dowodowych.

Z treści punktu 7 umowy wynika, że wszelkie jej zmiany winny być zawarte na piśmie pod rygorem nieważności. Bezsporne było, iż strony nie dokonywały na piśmie zmian umowy. Nie można zatem, przyjąć, wbrew twierdzeniom pozwanej, iż dopiero korekta faktury numer (...) powodowała obowiązek zapłaty faktury numer (...), gdyż nie wynika to z treści umowy. Zapłata kwoty w wysokości 7122,86 zł miała nastąpić w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy na podstawie faktury VAT.

Wobec powyższego na podstawie punktu 3 umowy Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7122,86 zł. O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych licząc je od dnia następnego po terminie zapłaty wskazanym na fakturze i ugodzie (pkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Koszty, jakie poniosła powódka to 2417 zł. Na powyższą kwotę składa się: kwota 1800,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego w oparciu o § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 400 zł tytułem opłaty od pozwu.

Sędzia Sylwia Roszak